

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

Svmmarivm Homiliæ Trigesimæsecvndæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

S V M M A R I V M

HOMILIAE TRIGESIMÆ SECUNDÆ SEQVENTIS.

¶ §. 1.

ONTINET hoc Euangelium miraculum famosissimum à Christo patratum, quo Lazarum à mortuis reuocavit, cunctis adeo manifestum, ut illi derogare nequiverint Iudei. a. refert ilud Euangelista suis omnibus ornatum circumstantijs, quo principaliter illud confirmat, quod intendebat, veram oimurum Christi Domini Diuinitatem. Ad octo contahitur p̄p̄cta. Primum quis fuerit Lazarus, & quæ ipsius sorores, & qua ratione sit infirmatus. b. Secundum refert sedulan sororum eius diligentiam ad Christum pro fratri incolumente recurrentium. c. miserunt, solitudinem seruantes honestioribus adeo congruam mulieribus. d. & in nuntio quod miserunt se sapientes ostenderunt, e. valde pias, & optimè in exercitio orationis instructas. f. Tertium proponit Christi responsum: quod infirmitas hæc non esset ad mortem: non enim labores & mortes iustorum sunt ad mortem. g. quorum virtus & bonis virut Deus ad bonum, sicut verorum amicorum. b. Quartò declarat, qua ratione dato, hoc responso Dominus biduo distulerit iter suum; & Bethaniam venerii cum esset opportunitum. i. Quintò proponitur, quod eo cum iam peruenisset à Martha exceptus fuerit, ijs verbis quæ modicam fidem indicabant. k. quam Dominus consolatur promittens ei fratris sui resurrectionem. l. Sextò manifestatur quomodo accidente Maria & plorante, Christus infremuerit, seipsum turbauerit, suderitque lachrimas; m. lachrimis suis diuina nobis prælegens documenta. n. Septimò cogoscimus qualiter ad tumulum terenderit, vehementiores edens rugitus, lapidem amouere iussit, & sonora voce Patrem eternum fuit allocutus. o. Octuò perpendimus quemadmodum imperiosæ vocis liæ virtute in testimonium quod esset filius Dei, Lazarum de tumulo viuum euocari: ita coram omnium oculis, ut eam de seipso ediderit evidentiam, quam Theologi, vocant, In attestante. p.

§. 1. Fuit hoc opus velut amplissimus puto
ab Isaia effosus, quem Palestini obsecare
non posseunt.

§. 2. Erat quidam languens &c. Maria autem erat &c. Eleganter probat Euangelista Christi diuinitatem ex illo quod in Maria & fratre Lazaro est operatus.

§. 3. Prudenter egerunt Domine iste dum statim ad Deum recurrunt, qui hoc non facientem castigat.

§. 4. Misericordia ad eum. In infirmitate primo recurre ad Deum, & da locum medico: non

sicut Rex Asa.

§. 5. Misericordia. Decens etenim est, honestiores mulieres, velut Sara, domi remansere.

§. 6. Ex iniâ seminarium cogitatione Deus edevit compedes, quibus earum refranet discursus.

§. 7. Domine, ecce quem amas. Inuito diabolo Athenis mulieres inveniuntur sapientes, quod silentio suo declarant.

§. 8. Domine, ecce quem amas, infirmatur. Illi quem Deus amat, hoc ipso tribulationes immittit, quibus ostendit, se illi

- illis bene velle.
- §. 9. Majoribus amicis suis graviores Deus mitit tribulationes, que spei portam aperiunt, sicut vallis Achor.
- §. 10. Dat Deus p̄m supra p̄bem labores mitentes supra labores; sunt enim talenta, que amicus sui ad negotiorum partitur.
- §. 11. Domine, ecce quem amas. Congruē erant be Domine, suam tantum exponendo necessitatē: sic & sanctissima Maria Virgo.
- §. 12. Domine, ecce quem amas, infirmatur. Domine suans exponunt necessitatem, atque in motuā sumunt, eius amorem, suā care comuictunt remedium. Tu idem facito.
- §. 13. Infirmitas hæc non est ad mortem. Accidunt adversitates & clades diuina dispositione ad cūs gloriā nostrumq; commodum.
- §. 14. Non est ad mortem. Amicis Dei, mala non sunt ad malum, sicut nec iniicio bona ad bonum.
- §. 15. Pro gloria Dei. Visitur Deus amicorum suorum boni, ad gloriam suam, sicut illi Dei boni, iuxta legem optimam amicitia.
- §. 16. Ut audiuit &c. Tunc quidem manat duobus diebus in eodem loco: Tardauit Dominus, morti locum concedens, ut suam ostenderet, sicut in Iordanē, potentiam.
- §. 17. Tunc dixit: eamus in Iudeam. Sicut moram trahit, quando hora non est op-
- portuna, sic diligentes accurrunt ad oportunitam, ut declarat Abacuc.
- §. 18. Venit itaque Iesus &c. inuenit eum &c. in monumento &c. Accedit Christus: Martha verò modicam fidem ostendit, & insulsam rationem: dicendo: Domine, si fuisses hic,
- §. 19. Resurget frater tuus. Ratio est hac multum efficax, quæ nosipso in morte consolamur. Resurget frater tuus.
- §. 20. Magister adeat. Omnis Maria consolatoribus onerosis, ad Christum accurrit: ipse vero tres edidit actus mysteriosos: i: tremuit, turbauit seipsum, & fleuit.
- §. 21. Lachrymarus est Iesus. Mare magnum & lachrima componunt effusæ, quibus diuina notantur arcana.
- §. 22. Plorat, quia Lazarum amicum suum ad hanc vitam etat reuocaturus, talis est illa: deinde ut moderatae infisicaret lachrimas.
- §. 23. Iesus rursum fremet. Secundo infremuit Christus: iubetque tolli lapidem ad evidentiā miraculi: & doctrinam confessarirum.
- §. 24. Iesus autem eleuatis sursum oculis. Magna concludunt mysteria bi Saluatoris actus, eiuḡ verba.
- §. 25. Statim prodiit, qui fuerat mortuus: Est hoc miraculum miraculorum abyssus, quod eam operatus est evidentiā, quanno Theologi dicunt. In attestante.

